

En Descobert

La Veu de la Majoria

ÉPOCA V –EDICIÓ ELECTRÒNIC@ NÚM. 13 – juny 2008

Editat per Secció Sindical
Comfia-CCOO caixaterrassa *

SUMARI.

- Editorial
- Col·laboracions
- Notícies
- Sabies que...
- Entreteniments
- Humor
- Programació TV

Podeu fer arribar les vostres col·laboracions i suggeriments preferentment per correu electrònic a comfia-ccoo@caixaterrassa.es o per valisa al 722-Secció Sindical Comfia-CCOO. Tots els articles hauran d'anar identificats. La Secció Sindical de Comfia-CCOO no es fa responsable de l'opinió dels articles.

“EL CANVI DE MODEL ECONÒMIC, NO HA DE SER SUPORTAT NOMÉS PELS TREBALLADORS.”

La crisi de la construcció, primer als EUA i posteriorment a Europa, està portant a les entitats financeres a canviar les seves fonts de negoci.

Sense hipoteques, les entitats financeres, perden una important font de negoci i és per això que es veuen obligades a explorar noves vies.

Es evident que les entitats que estan millor posicionades en recursos, liquiditat, organització, processos, despeses... etc, podran afrontar millor el canvi de cicle.

Caixa Terrassa afronta el canvi molt ben posicionada i per això, estem convençuts que al final no tindrem ensurts.

La manera d'encarar els canvis i la organització del treball, són responsabilitat directa de la direcció de **ct** i els empleats tenim l'obligació de complir amb les instruccions que ens donin.

Però els directius que transmeten les instruccions, han de conèixer i fer complir la normativa laboral, tant interna como externa.

La nostra normativa interna, **PROHIBEIX** de manera expressa, **LES HORES EXTRAORDINÀRIES** i per això **no podem entendre ni acceptar**, que es donin instruccions verbals per tal d'allargar la jornada laboral i treballar a les tardes.

Per això, demanem públicament a la direcció general, que doni instruccions concretes, a tots els responsables d'oficines i departaments, per acabar amb aquesta pràctica perquè **LA CRISI I EL CANVI DE CICLE NO HAN DE SER SUPERATS ALLARGANT LA JORNADA LABORAL**, doncs tots sabem que els excessos de jornada, **no aporten millors resultats i en canvi sí que afecten la conciliació de la vida personal i familiar.**

Tots a remar... tots ?

Els vents procedents de l'altra banda de l'Atlàntic no només posen nerviosos als mercats financers, sembla que també hi posen a algú del nostre benvolgut segon nivell.

El mercat està xungo: no tenim capacitat de crèdit perquè no tenim recursos per a finançar-lo. Hem de pagar el recurs (passiu) a tipus cars (5,50%-6%TAE), i fer crèdit mitjanament car (segment empresa que a més ens pot donar més marge que el particular) per poder tirar endavant i per aconseguir algun marge. I assegurances, moltes assegurances.

Per aconseguir aquests objectius, s'utilitza el millor sistema de tots, canya a tothom: als directors perquè facin i controlin, als empleats perquè venguin (a qui sigui i com sigui) i als clients compri-compri-compri-i-no-marxà-si-no-em-compra.

Aquesta canya no és nova. Els que ja portem uns anys a la casa, recordem exemples de bon fer en aquest sentit: Qui no recorda a Serveis Centrals els solos de bariton engallitat d'un recordat cap ? . Ó d'algún que altre director d'oficina al que li posaven títol nobiliari (molt recordat per tots aquells que van passar per allà) ó algún cap de zona al que li agradava recordar algun avantpassat negrero.

Per acabar-ho d'adobar, una figura caiguda del "segon" al tercer "pis", posa en pràctica el que tan bé li va funcionar en el seu anterior lloc.

Ara, tots els amics i amigues d'oficines hem d'omplir fil per randa i després de cada oportunitat de negoci (és a dir, després d'atendre cada persona de la finestreta) com ha anat la visita: qui era ? és potencial d'algun producte ? has sondejat les seves necessitats ? quantes preguntes obertes ? quantes tancades ? has observat si té càries mentre parlava ? (pensa que l'assegurança salut potser no li cobreix, però potser si la d'accidents...) t'ha donat el nom d'algun potencial no explotat ? estàs a punt d'explotar potencialment ? i, com a colofó: has tancat la venda ?.

El que sap greu no és que el mercat estigui com està, sinó la reacció dels de dalt, que en comptes de motivar per la venda (motivador? que vol dir motivar? es preguntarà algú quan es llegeixi aquest article) apliquen la de canya al mono, i a galeres, tots a remar... tots ?

**COL-LABORACIONS:
EVOLUCIÓ DE LA IMATGE CORPORATIVA DE LA DONA A CAIXA TERRASSA**

Anys 60, "La dona brilla per la seva absència"

Anys 70, "les companyes gaudien d'un preciós uniforme"

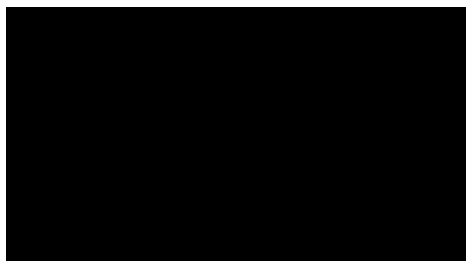
Anys 80, dones tipus "ARMAS DE MUJER"

Anys 90, "la era de la dona de color gris"

Segle XXI, treballadores a l'estil "KILL BILL" (CREC QUE NECESSITEU UNA ASSEGURANÇA!!!!!!)

FUTUR..... MOLT NEGRE. !!!!

Com a Rebel·lió a la Granja d'Orwell, en aquesta casa tots som iguals... però alguns més que d'altres.

Els companys estem tots sota sospita.

Ara que tothom està tip, fart, amb la panxa plena d'operacions de promotors, de pisos, d'urbanitzacions fantàstiques, de blocs meravellosos ben comunicats i dúplex exclusius, ara és just el moment que ens indigestem. I qui paga el mal de panxa ?

Paga el xef que ha dissenyat la carta del restaurant ?

Paga el sumiller que ha pensat quins vins posaria a taula ?

Paga el client que ha gaudit dels plats ?

No. El que acaba pagant resulta que és el pinxe de cuina. Aquell que ha tallat les verdures com li han dit, que té la nevera a la temperatura adequada pels vins blancs, aquell que renta els plats dels comensals. Resulta que és ell a qui li toca pagar amb el mal de panxa dels que han menjat bé, dels que es posen les medalles pels vins escollits i pel que s'ha embutxacat la factura del client.

Hi haurà molts pinxes que aquest any no cobraran la variable... per culpa d'haver rentat malament els plats ? O d'haver sigut poc curosos alhora de guardar el vi ? O bé de tallar malament la verdura ? No, res d'això. Senzillament per haver fet la seva feina. Més bé o més malament, però estrictament la seva feina.

Sembla mentida ? Doncs hi ha qui es dedica a enforquillar pinxes.

Especulem amb que el motiu de les enforquillades és que algú vol saber si hi ha hagut mala praxi durant la fartanera, i sobretot, abans que surti en els mitjans de comunicació (deu ser molt lleig obrir la Vanguardia i que t'expliquin que tens un problema a casa). Però en aquesta especulació, creiem que algú s'està mirant de posar medalles i poder dir que també han "caçat" a molts pinxes dolentots. I això es molt lleig.

Es molt lleig que es culpi de la indigestió al pinxe.

Es molt lleig que algú sigui més papista que el propi Papa.

I com a Rebel·lió a la Granja, és molt lleig que alguns siguin més iguals que d'altres.

Es ben sabut , que per vendre Orxata , primer s'ha de saber com fer-la , i no menys important es saber com servir-la . També convé saber com atendre el client , ja que aquest finalment valorarà el nostre “saber fer” i el nostre producte.

De això s'en diu conèixer el negoci , tot i que alguns dels mes cultivats..... , prefereixen dir “Know How ” , potser podríem dir que cal millor “how know”.... , es com la fusta al bon vi.... , no es pot dirigir l'Orxateria , sense abans haber-la trepitjat..... , el bon “sommelier” es fa , compta amb el consens general i mostra el seu saber en triar les xufles.....

El problema comença quan l'Orxateria es mou en temps de crisi , i apart del desconeixement del negoci s'hi afegeixen males maneres i exigències que van molt més enllà del recomanable i tolerable... , cap a els nostres col·laboradors , mestres Orxaters .

Ah , per cert , la Orxateria també te un horari , i a dins hi caben educació , cortesia , productivitat , i bon rotllo , per que cal recordar , que la Orxateria la fem entre tots , cada dia .

Un Orxater mes....

Treballes molt?

Un carnisser estava a punt de plegar quan va veure entrar un gos. Va tractar d'espantar-lo, però el gos va tornar. Novament va intentar espantar-lo, però llavors es va adonar que l'animal portava un sobre en el musell. Curiós, el carnisser va obrir el sobre i en el seu interior va trobar un bitllet de 500 euros i una nota que deia:

Podria enviar-me amb el gos 1 kg de trinxat de vedella i 1/2 kg de pernil ?

Sorprès, el carnisser va agafar els diners, va col·locar el trinxat i el pernil en una bossa, va posar-la al costat del gos, però va oblidar de posar-hi el canvi.

El gos va començar a grunyir i a mostrar-li els ullals.

A l'adonar-se del seu error, el carnisser va posar el canvi del bitllet a la bossa; el gos es va calmar, va agafar la bossa i se'n va anar.

El carnisser, impressionat, va tancar a correuita la botiga i va decidir seguir-lo.

L'animal va baixar pel carrer fins al primer semàfor, va seure a la vorera i va esperar amb la bossa en el musell que la llum es posés en verd per a poder creuar. Va travessar el carrer i va caminar fins a una parada d'autobús, amb el carnisser seguint-lo de prop. En la parada, el gos va veure arribar un autobús, es fixà que no era el correcte i va seguir esperant fins que va arribar un altre autobús. Quan va veure que era el correcte, va pujar seguit pel carnisser.

Bocabadat, va observar que el ca, assegut en un seient, mirava per la finestra amb atenció, com tractant de reconèixer el lloc on havia de baixar de l'autobús.

De cop i volta, el ca es va incorporar en el seient i, alçat sobre les potes del darrere, va tocar el timbre per a descendir, sempre amb la borsa en el musell. Gos i carnisser van caminar pel carrer fins que l'animal es va para davant d'una casa, va posar la compra al costat de la porta i, retirant-se una mica, es va llançar contra aquesta, copejant-la fort.

Va repetir l'acció diverses vegades, però ningú va respondre en la casa. En el súmmum de la sorpresa, el carnisser va veure al gos prendre la borsa amb el seu musell, donar la volta a la casa, saltar una tanca i dirigir-se a una finestra.

Una vegada allí, va tocar amb les potes el vidre diverses vegades sense deixar anar la bossa; després va tornar a la porta. En aquest moment, un home va obrir la porta... i va començar a copejar al gos!

El carnisser va córrer fins a l'home per a impedir-lo, dient-li:

- Per Déu, amic! Què és el que està fent? El seu gos és un geni!... És ÚNIC!
- L'home, evidentment molest, - Quin geni ni quina punyeta ! Aquesta és la segona vegada aquesta setmana que el molt penjat s'oblida les claus... i jo al lavabo!

Conseqüències i ensenyances: Per més que t'esforcis i compleixis més enllà del teu deure en el treball, als ulls d'un cap sempre estaràs per sota del que ell desitja.

CREIXEMENT PERSONAL

Reduir l'estrès

Si el vostre problema s'escapa de la vostra àrea d'influència, ¿per què us amoïneu?

PER
**Gaspar
Hernández**

Si el vostre problema s'escapa de la vostra àrea d'influència, ¿té cap sentit que us amoïneu? Si des de fa un temps heu notat que el cos us passa factura, teniu dolor lumbar, arítmies, insomni, males digestions, un gemec sord a l'intestí, el colesterol alt i altres símptomes, és que possiblement esteu dins del 20% dels treballadors europeus que pateixen estrès. Però no tingueu por: segons les idees de la medicina cosment, tot problema físic té un origen mental, de manera que eliminant-ne les causes s'eliminaran també els símptomes.

Aquesta és la teoria en què es basa el llibre *Con rumbo propio*, d'Andrés Martín Asuero (Plataforma), un prestigiós director d'empreses agroalimentàries que, gràcies a un canvi radical de la seva vida, va descobrir el secret per reduir l'estrès. L'autor utilitza la seva història personal com a

exemple: amb menys de 30 anys ja dirigia una empresa, viatjava sense parar i cobrava molts diners. La creu de la moneda eren els constants mals de lumbar, la pèrdua de pes i l'alt colesterol, per no parlar del poc temps que dedicava a la seva família. Un bon dia va ser acomiadat i va entrar en estat de xoc. Va decidir viatjar a l'Índia en un retir espiritual, però l'experiència va ser «una passejada per l'infern», perquè va emmalaltir de sarna. Al tornar a casa, la vida d'aturat el va convertir en una persona molt irritable, fins que va decidir aprofitar per fer una pausa i aclarir cap on volia dirigir la seva vida. Li va sorgir l'oportunitat de viatjar a Massachusetts, on va assistir a una clínica de reducció de l'estrès; allà es va curar de l'estrès, cosa que va fomentar la desaparició dels símptomes abans descrits, i ara es dedica a ensenyar el mètode per tot el món.

Però ¿per què seguia tenint estrès, fins i tot quan es va quedar a l'atur? ¿Que potser els aturats tenen estrès? Una de la primeres coses que ens ensenya Martín Asuero és que d'estrès n'hi ha de dues menes: el positiu, que ens permet sobreviure davant una situació de perill, i el negatiu, que pot

arribar a convertir-se en crònic. Dins d'aquest estrès negatiu, alguns estan causats per l'excés, i altres, per la càrrega. L'autor va estar doblement estressat, primer per tenir massa feina, i després per tenir-ne massa poca. És una paradoxa, però totes dues menes d'estrès li produïen símptomes similars, i totes dues el convertien en una persona desagradable.

Una de les lliçons més importants que trobem a *Con rumbo propio* és que «**quan ens estressem, perdem la ca-**

pacitat de decidir per nosaltres mateixos» i que, en canvi, «**som sobirans quan actuem d'acord amb els nostres valors, sense condicionaments externs**». Per això, quan estem estressats, nosaltres no controlem el timó de la nostra vida, i no reaccionem d'acord amb el que som en realitat. L'estrès fa que ens preocupem massa per nosaltres i desatenguem els éssers estimats, cosa que, en una situació relaxada, no fariem. Primem els comportaments immediats: com que el nostre cos interpreta l'estrès com una cosa negativa, intentarà desfer-se'n mitjançant la reacció més instintiva, que és la de preocupar-se pel «jo». Aquest mecanisme fa perillar les nostres relacions amb l'entorn, així que l'autor proposa «**respondre**» en lloc de «**reaccionar**». A més a més, ens recorda que l'estrès causat per les coses que no podem controlar és totalment estèril, i en aquest sentit ens proposa una màxima provinent de la Xina: «**Si el vostre problema s'escapa de la vostra àrea d'influència, ¿per què us amoïneu? No hi podeu fer res. Si el vostre problema depèn de vosaltres mateixos, ¿per què us amoïneu? Podeu solucionar-lo.**»

►► **Víctimes de l'estrès.**

1 Síntomes

L'estrès pot provocar hipertensió, arítmies, insomni i problemes digestius, i ens converteix en persones esquerpes i egoistes.

2 Les causes

L'estrès el pot causar l'excés de responsabilitats o, tot al contrari, la falta de treball i d'objectius vitals.

3 Sobirania

El cos es protegeix davant l'estrès i reacciona coaccionat. Això fa que no siguem sobirans de la nostra vida.

4 La màxima

El que no depèn de nosaltres no ens ha d'amoïnar (no podem actuar) i tampoc el que sí que depèn de nosaltres: ho podem solucionar.

Un 'chaval de 75 años': el autor de la mejor explicación de la crisis subprime dice que "de economía no sé nada"

"De economía no sé nada. Me propuse escribir un diccionario sobre la actual crisis financiera para poder entenderla yo". Son las humildes palabras del genial autor de la mejor explicación en castellano sobre la crisis *subprime* que comenzó en EEUU y que, como tan bien explica su texto, amenaza al señor que ha ingresado su dinero en "caja de ahorros de su pueblo, San Quirico de Safaja, una Institución seria".

Desde aquí animamos a su sencilla lectura, [disponible en este enlace](#), que contiene la última actualización del diccionario en abril, que aún no está colgado en su blog. En ella, dice cosas como la siguiente: "Para que estéis tranquilos y no tengáis complejo de inferioridad porque no entendéis nada, os copio lo que ha dicho **Jaime Caruana**, ex Presidente del Banco de España, Director de un Departamento del FMI (Fondo Monetario Internacional) y responsable de un equipo del FMI que ha elaborado un informe sobre la crisis. Habla del peligro de la expansión imparable de instrumentos financieros con "estructuras cada vez más complejas y difíciles de entender". Comentario: Ya veis que lo que os pasa a vosotros pasa en las mejores familias".

El autor de este texto se llama **Leopoldo Abadía**, "un chaval de 75 años, con 12 hijos y 35 nietos", ingeniero industrial, ex profesor de política de empresa del **IESE** durante 31 años y presidente de **Grupo Sonnenfeld**. Empezó hace tres años a elaborar un diccionario de vocablos "hecho sin ningún criterio, pero que a mí me ha servido cuando lo hacía sólo para mi uso".

Lo que menos se imaginaba Abadía es que su explicación de la crisis financiera 2007-2008 iba a propagarse como la pólvora a través de Internet. Que economistas, profesores, gurús de todo pelaje, periodistas y analistas financieros varios se iban a postrar de hinojos ante la claridad de sus palabras. Él lo explica así:

"Llegó 2008 y empezó a salir el tema de las hipotecas *subprime* y todos esos chanchullos (...) mandé el Anexo a algunos amigos míos. Uno de ellos, exultante de gozo porque lo había entendido, se lo mandó a unos cuantos amigos suyos. Al cabo de unos días, mi hijo **Fernando** recibió el papel, enviado por una amiga suya, que lo había mandado a no sé cuánta gente. Por supuesto, en el documento no ponía que el autor era yo, porque nunca se me había ocurrido hacerlo público".

"La cosa se estropeó más cuando **Nacho Giral**, a quien no conozco, que es el Director General de **Atrapalo.com**, una Agencia de viajes *on line*, lo publicó en su [blog particular](#). ¡¡Y tuvo 7.000 visitas el primer día!! Como tampoco decía quién era el autor, mi hijo Fernando escribió a Nacho diciéndole que era yo. Inmediatamente, Nacho añadió una nota diciendo que el autor era yo, y que, por cierto, era un crack, lo que demuestra, entre otras cosas, que Nacho es una buena persona. La gente empezó a poner sus comentarios en el blog de Nacho Giral. Mientras tanto, la explicación de la crisis ya había aparecido en otros blogs y había recibido noticias de personas de Estados Unidos, de Holanda y de no sé cuántos sitios más".

"Los comentarios han llenado por ahora unas 100 páginas. No los he leído, porque, si dicen que les gusta, pienso que soy **Milton Friedman**, y si dicen que no les gusta, puedo ofenderme gravemente. Mi hijo **Gonzalo**, que tiene una Agencia de Comunicación, es el que los ha recogido. Me ha contado algunos, muy divertidos. Empecé a recibir peticiones de suscripción y, de repente, me encontré con 50 suscriptores "oficiales" (gratis todos, por supuesto) y trecientos mil no oficiales. Ya veis que la cosa se me fue de las manos, en primer lugar, porque nunca pensé lo que iba a ocurrir. Ahora, mis hijos se lo han tomado muy en serio, han registrado el Diccionario y han creado un blog: www.leopoldoabadia.blogspot.com, en el que está el Diccionario y al que puede acceder el que quiera". Por cierto, lo actualiza el último día de cada mes.

Uno de los capítulos más interesantes del ya famoso texto es el siguiente: "Alguien ha calificado este asunto como 'la gran estafa'. Otros han dicho que el Crack del 29, comparado con esto, es un juego de niñas en el patio de recreo de un convento de monjas. Bastantes, quizá muchos, se han enriquecido con los bonus que han ido cobrando. Ahora, se quedarán sin empleo, pero tendrán el bonus guardado en algún lugar, quizá en un armario blindado, que es posible que sea donde esté más seguro y protegido de otras innovaciones financieras que se le pueden ocurrir a alguien. **Ayer oí que, para el futuro, lo mejor será pagarles el bonus a los inventores de los instrumentos estructurados (MBS, CDO, etc.) con instrumentos estructurados que ellos mismo hayan inventado. (Me pareció muy buena idea.)

"Las autoridades financieras tienen una gran responsabilidad sobre lo que ha ocurrido. Las Normas de Basilea, teóricamente diseñadas para controlar el sistema, han estimulado la titulización hasta extremos capaces de oscurecer y complicar enormemente los mercados a los que se pretendía proteger".

"Los Consejos de Administración de las entidades financieras involucradas en este gran fiasco, tienen una gran responsabilidad, porque no se han enterado de nada. Y ahí incluyo el Consejo de Administración de la Caja de Ahorros de San Quirico. Algunas agencias de rating han sido incompetentes o no independientes respecto a sus clientes, lo cual es muy serio". Leopoldo Abadía ha adelantado a **El Confidencial** que una próxima actualización de su diccionario se dedicará a la ética.

Caja Guadalajara también reconoce como usuarios de pantallas de visualización de datos a todos los trabajadores

29-04-2008 La Dirección General, a instancias de COMFIA-CCOO, y asesorada técnicamente por el propio Instituto Nacional de Seguridad e Higiene en el Trabajo, restaba validez científica a los estudios realizados por el SPMCA respecto al uso insuficiente del ordenador en las redes comerciales de las Cajas de Ahorros. Tal situación significaba que los trabajadores no gozaban del derecho a la protección específica establecida por el Estado, ante los riesgos derivados del uso del ordenador.

Los derechos obtenidos por los trabajadores, recogidos en el protocolo médico oficial son, entre otros, los siguientes:

Mejor control del diseño de los puestos de trabajo, adaptándolos a las características de las personas que los vayan a ocupar, y no al contrario.

Mejor control del deterioro de la salud (físico y mental) respecto a los problemas derivados del uso del ordenador (programas, diseño deficiente del puesto, reflejos, carga mental, etcétera)

Consideración de origen laboral para las enfermedades derivadas del uso frecuente del ordenador. Aunque su aparición sea cuando se está jubilado o prejubilado. Esto significa que el empresario, debe continuar haciéndose cargo de los efectos de los riesgos laborales, es importante en dolencias de espalda, vista, carga mental.

Un seguimiento específico de los diferentes sistemas y órganos del cuerpo (físicos y mentales) y su posible deterioro, control de carga mental, stress, efectuado por médicos especialistas del trabajo.

La posibilidad del establecimiento de pausas en el trabajo, teniendo en cuenta el tiempo de utilización del ordenador, incluida la prolongación de jornada.

La obligación de adecuar los programas de ordenador que se utilizan, y sobre todo el derecho a conocimiento previo, por parte del propio trabajador que los usa y sus representantes, de los controles de productividad instalados.

La posibilidad de que el trabajador tenga derecho cada vez que lo solicite, a una revisión de su estado de salud a efectuarse según dispone el protocolo del Ministerio de Sanidad. Ver el Anexo más abajo.

Derecho a una mejor protección para las mujeres embarazadas y el hijo que están gestando.

Desde COMFIA CCOO, aplaudimos la decisión y esperamos que el resto de Cajas afectadas, recapaciten y secunden esta iniciativa de sentido común, que va a beneficiar, sin duda, la seguridad y la salud de los trabajadores y trabajadoras y, directamente, a las propias Entidades.

Links, con toda la documentación jurídica, técnica y sanitaria de referencia:

<http://www.mtas.es/Insht/legislation/RD/pantalla.htm>

http://www.mtas.es/Insht/practice/G_pantalla.htm

<http://www.msc.es/ciudadanos/saludAmbLaboral/docs/datos.pdf>

Noticia : <http://www.comfia.net/html/10564.html>

LIPOATROFIA SEMICIRCULAR.

Tens aquestes marques a les cuixes?

Si es així comunica'ns-ho a nosaltres i al departament de Gestió de RRHH (Miquel Gotés), per tal de que et concertin una visita mèdica i et facin un seguiment segons el Protocol de la Generalitat sobre casos de "lipoatròfia semicircular" d'origen laboral. També perquè es revisi el teu lloc de treball habitual per tal de modificar-ne les condicions que puguin estar produint aquesta afecció.

Per qualsevol dubte consulteu amb els vostres Delegats de Prevenció (Jordi Abad, Paco Antillach, Ferran Llorent, Xavi Gutiérrez o Joan Muñoz).

Cosa Nostra :Càlculs

Càlcul aproximat del cost que representa tornar, a volta de correu, una informació demanada des de moooooolt amunt:

	persones a les que afecta	temps (en min.)	cost minut	total cost
enviament missatge des del 2n nivell	1	5	0,5	2,50 €
lectura al tercer nivell	12	36	0,4	14,40 €
reenviament a oficines	12	36	0,4	14,40 €
lectura al nivell inferior	250	750	0,3	225,00 €
treball de recerca d'informació	500	7500	0,3	2.250,00 €
introducció de dades	250	2500	0,3	750,00 €
reenviament al tercer nivell	12	36	0,4	14,40 €
refer quadre d'oficines	12	360	0,4	144,00 €
aclariment 3r nivell i oficines	150	1500	0,32	480,00 €
reenviament al segon nivell	12	36	0,4	14,40 €
agregar quadre totes les zones	1	20	0,5	10,00 €
aclariment 2n - 3r nivell	5	50	0,45	22,50 €
				3.941,60 €

Això vol dir que cada cop que algú decideix demanar qualsevol cosa a volta de correu a les oficines, a la caixa li costa gairebé 4.000€ (213 hores).

... i té molta importància la dada que es demana ? doncs probablement no, a no ser que s'utilitzi per a matxacar més a les oficines.

Al loro, que no estamos tan mal hombreeee !

Qui sap per què ?...

Auditoria, tan gelosa de la normativa, no vigila la que prohibeix anar a treballar per les tardes ?. Perquè no comença a fer plects de càrrecs contra els que obliguen a incomplir aquesta normativa ?

Hi ha zones on els companys d'oficines tenen que substituir als de substitucions ? És el summum !. Demà, si a l'oficina hi sou tots: vigileu ! potser us truquen per dir-vos que teniu que anar a cobrir una oficina que estan en quadro !

En una reunió de zona, algú, per alligonar als directors, va ensenyar el seu anell de matrimoni i va dir: el primer és la dona i els fills, però després són els objectius. Ja ho sabeu, primer la dona i els fills i després els objectius: ser bona persona, aprendre a cuinar millor, veure una bona peli aquesta setmana, trucar als pares, no oblidar de planxar, passar pel Mercadona que ja no tenim iogurts...

Neologismes

Ens agradaria que ens enviéssiu paraules o frases divertides del dia a dia. Ja fa anys en varem fer un, però els temps han passat i segur que n'hi ha de noves, com per exemple ahir una companya d'una altra caixa em comentava d'una clienta d'origen sud-americà que el seu nom (compost) és **Leidy-Di**. Verídic !

En deixem anar un parell:

La Lúmina: Pagament periòdic que fa una empresa al seus treballadors. És habitual que sigui mensual, en alguns casos també es paga cada setmana.

Lo que man pidío: Quan la persona t'explica una comanda feta per un tercer.

Animeu-vos a que tots riguem una estona.

Podeu enviar-nos aquestes curiositats a:

cterrassa@comfia.ccoo.es

Recomanacions.

En aquesta revista, us recomanem :

Baixeu-vos un podcast de L'ofici de viure

(aclariments pels que això els soni a xino)

Que és un podcast ?

Segons la viquipèdia, el terme podcàsting deriva de les expressions anglosaxones 'Play-On-Demand' (POD), que vol dir 'reprodueix en demanda' i 'broadcasting', que vol dir radiodifusió i webcasting.

És a dir, el podcàsting permet l'enregistrament de ràdio per Internet o programes d'àudio d'Internet similars. Aquests enregistraments es poden descarregar a un reproductor portàtil (com per exemple un iPod) per poder escoltar l'enregistrament a qualsevol lloc o bé directament des de l'ordinador

L'ofici de viure. Catalunya Ràdio

Amb Gaspar Hernández

🕒 Horari d'emissió: De dilluns a divendres, de 20.00 a 21.00 hores

"L'ofici de viure" és un programa sobre creixement personal, psicologia positiva i nova espiritualitat. Ofereix als oients eines per viure millor. Cada vespre, psicòlegs, terapeutes, filòsofs i escriptors parlen sobre conducta humana i emocions amb l'objectiu de donar pautes als oients per viure amb més plenitud.

Alguns dels temes del programa són: com gestionar bé la ira, com no tenir por, els límits de la sinceritat en la parella, els perills del perfeccionisme, com aprendre a dir no, l'autoestima, l'amabilitat, l'actitud davant la malaltia i la mort, el contacte amb la natura, gestió de l'estrès, com assolir els objectius, el poder de les intencions.

I ara que sabeu que és un podcast i que és L'ofici de viure, us recomanem el podcast del programa emès el dia 03-06-08, anomenat:

"El meu cap és un psicòpata"

Link al web del programa

<http://www.catradio.cat/pcatradio/crltem.jsp?seccio=programa&idint=1038>

🔊 **El meu cap és un psicòpata**

03/06/2008

ENTRETENIMENTS:

[Empresa TOP para trabajar 2007](#) Full 90/91 "La accesibilidad del lider".

"Desde el mismo día que tuve la entrevista de trabajo, me di cuenta que el trato con las personas de la organización es franco y abierto" dice Margarita Salvans, especialista del departamento de Planificación y Control de Gestión.

DIRECTORI D'EMPLEATS

Empleat MARGARITA SALVANS no existeix

Oficines/Zones	<input type="text" value="0000 - TERRASSA 'PRINCIPAL'"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
	<input type="text" value="0282 - ALCALA 'ALCALA DE HENARES'"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
	<input type="text" value="NUM"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
Serveis Centrals	<input type="text" value="0410 - COORDINACIO D'OFICINES"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
	<input type="text" value="0510 - ADMINISTRACIO DE RISC"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
	<input type="text" value="NUM"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
Nom empleat	<input type="text"/>	<input type="button" value="Cercar"/>
	☐ Oficines i Zones ☐ Serveis Centrals ☐ Qualsevol	
Número empleat	<input type="text"/>	<input type="button" value="Cercar"/>

Caixa Terrassa

Compra ya el último ejemplar del magazine con más interés (y más plusvalía)

LA REVISTA PARA TI, QUE SABES LO QUE QUIERES AUNQUE NO PUEDAS ABONARLO

LADRILLO
Claves para el especulador español actual

DOSSIER CUÑADOS
Porque lo importante es la familia

Derecho a la vivienda: eso es muy elástico

¡Sobornos, sobornos! comienza la temporada

EL SAQUEO: EN LA BIBLIA EN LA HISTORIA

ESCÁNDALO: El 70% de la costa levantina está sin construir

Participa en nuestro **SORTEO** de veinte concejalías de Urbanismo

www.rodara.net

DEUDA
EL MAGAZINE DEL JOVEN HIPOTECADO

TESTIMONIO:
Vendí el piso para pagar los intereses y se rieron de mí

PAGAR
¿Por qué?
¿A quién?
¿Dónde?
Que pagues, coño

DOSSIER 'QUIEN ME MANDARÍA'

TUS PADRES
Esos ingratos que no acaban de morirse

SALUD:
Lee los folletos de los Bancos sin cagarte en nada

SEGUNDA VIVIENDA
Y tercera, no te jode

TIPOS DE INTERÉS:
La descomposición

www.rodara.net

Noves Entrades al Diccionari Pompeu Fabra.

AMIC: La persona del sexe masculí que té un 'nosequè' que elimina tota intenció de ficar-se al llit amb ell.

AMIGA: La persona del sexe femení que té un 'nosequè' que afegeix tot tipus de morbo al fet de voler-se ficar al llit amb ella.

AMOR: Paraula de quatre lletres, dos vocals, dos consonants i dos idiotes.

AUDITOR: És el que arriba després de la batalla i fuetreja els ferits.

BALLAR: Frustració vertical d'un desig horitzontal.

BANQUER: Un tipus que et deixa el paraigua quan fa un sol radiant i te'l demana quan comença a ploure (Mark Twain).

BOY SCOUT: Un nen vestit de gilipolles manat per un gilipolles vestit de nen.

CONSULTOR: Algú que et treu el rellotge del canell, et diu l'hora i et cobra per això.

CAPELLÀ: Persona a qui tothom diu pare menys els seus fills que li diuen oncle.

DIPLOMÀTIC: Aquella persona que et diu que vagis a la merda de tal manera que estàs ansiós per començar el viatge.

MAL DE CAP: Anticonceptiu més usat per la dona.

ECONOMISTA: Un expert que sabrà demà que el que va predir ahir no ha passat avui.

ETERNITAT: Temps que passa des de que acabes fins que la deixes a casa seva.

FÀCIL: Es diu de la dona que té la moral sexual d'un home.

FÍSIC QUÀNTIC: Un home cec en una habitació fosca, buscant un gat negre que no és allà.

FUTBOL: Allò amb el que tota dona es casa, sense saber-ho.

HARDWARE: part de l'ordinador que rep els cops quan el software es penja.

IMPACIÈNCIA: Esperar amb pressa.

INDIFERÈNCIA: Actitud que adopta una dona envers un home que no li interessa, que al mateix temps és interpretada per l'home com 's'està fent la difícil'.

INFLACIÓ: Haver de viure pagant els preus de l'any vinent amb el sou de l'any passat.

INTEL·LECTUAL: Individu capaç de pensar més de dues hores en alguna cosa que no sigui sexe.

LAMENTABLE: Home amb una erecció que camina cap a una paret i la toca primer amb el nas.

LLENGUA: Òrgan sexual que alguns degenerats utilitzen per parlar.

NIMFÒMANA: Terme amb el qual un home defineix a una dona que desitja tenir sexe més sovint que ell.

PESSIMISTA: Optimista amb experiència.

PROGRAMADOR: El que et resol un problema que no sabies que tenies d'una manera que no comprens.

PSICÒLEG: El que mira a tots els altres quan una dona atractiva entra a l'habitació

TREBALL EN EQUIP: Possibilitat de culpar als altres.

URÒLEG: És el metge que et mira el penis amb menyspreu, te'l toca amb fàstic i et cobra com si te l'hagués mamat.

Seguint els nous criteris de risc i per tal de donar més autonomia i llibertat de criteri a les oficines, us fem una eina de reflexió per que conegueu anticipadament el criteri en l'aprovació d'operacions per part del nostre departament de risc.

Les preguntes les podeu apuntar aquí:

- .
- .
- .
- .
- .
- .

Les respostes les obtindreu al girar la nova eina:

CONSTRUCTOR VENDE 15 APARTAMENTOS

EN BLANES

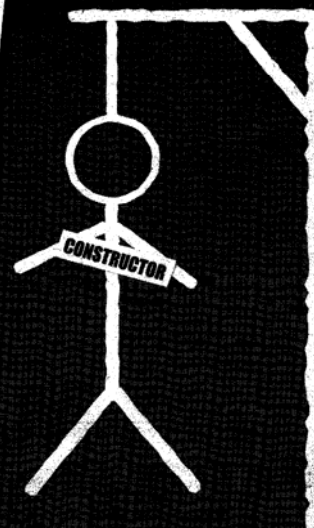
por no poder pagar las Hipotecas

En 1ª línea de Mar, aptos. de 1 y 2 dormitorios.

SIN ENTRADA

3 primeros años 800 Euros x mes

Visítelos: Viernes, Sábados y Domingos de 10 a 20 horas
en Pso. S'Abanell esquina Enric Morera.

PARA OTROS HORARIOS DE VISITA: Tel. **629 975 975**

Pobrets !

Després de mesos cercant , he aconseguit trobar un nou medicament antidepressiu que m'està ajudant a entendre millor les coses de la meua empresa i a estar mes relaxat en el treball .Des de que ho prenc sembla que sigui una altra persona , estic mes tranquil i no m'estresso per qualsevol cosa , soc capaç de organitzar-me millor , no tinc tant treball pendent , i inclús estic fent jornada intensiva.

Aquest nou medicament ja esta disponible a totes les farmàcies i es ven sense recepta.

Ah , me'n oblidava , també va de meravella per a la conciliació familiar,

PROGRAMACIÓ DE TELEVISIÓ

08:00 Cinema, però cinema de veritat, coi.

'Lo que la verdad esconde'

Us heu fixat que hi ha certs dies que no apareix el recull de premsa??? Ui ui ui... Us heu fixat que 'casualment' aquell dia sol haver als diaris alguna notícia no gaire positiva sobre la nostra entitat??? Ui ui ui... Voldrà dir això que potser ens censuren la informació??? Ai ai ai... Moraleja: el dia que no surti el recull, tots a comprar el diari com a bojós!!!!

10:05 Sin tetas no hay paraíso.

És cert que unes bones mamelles et poden fer la feina més agradable: els nois et porten caramels, et conviden a cafè, i mai et posen mala cara quan demanes algun favor. Amb les mamelles faràs moltes coses, sempre i quan... no aspiris a un lloc de responsabilitat!!! Però què t'has pensat!!! En aquest cas, ni amb les mamelles!!!

11:10 Cinema trist.

'La ciudad de los niños perdidos'

Hi ha una ciutat on estan tots els nens perduts. Tots els nens que s'han perdut tornant de l'escola perquè els pares estaven prolongant la jornada. Tots els nens que creien que els seus pares estarien amb ells durant la seva infància. Tots els nens no concebuts perquè els pares no tenien temps de foteure un casquete... Pobres nens!!! Espero que ells quan siguin grans es dediquin a una altra cosa!!!

13:05 Concurs: Superchulito 2008.

Està tenint lloc a la nostra entitat una nova edició d'aquest concurs per a trobar qui és el més chulito del 2008. Els podeu veure desfilar per les escales, pel bar de serveis centrals, per les diferents plantes. Destil·len per tot arreu aire de superioritat, tracten als demés com una merda i a més se n'en foten. Però què penseu, chulitos, que feu por??? El que foteu és pena, atontats, jua jua jua!!!!

13:55 El internado.

Alguna cosa misteriosa està passant allà dins. Diuen que hi ha ànimes que vaguen en pena. Diuen que hi ha gent que ha entrat i mai ha sortit. Diuen que si t'hi quedes massa temps perds la raó i la teva vida. No m'estranya!!!! A qui se li acut perllongar tant la seva jornada laboral??? No veieu que us esteu quedant transparents com els fantasmes???

14:30 Fórmula 1 ct*.

Ara que l'actual campió està a punt de retirar-se, tres pilots sonen com a possibles successors al tro suprem. Sembla que un d'ells té tots els números a favor, donat que ha fet una carrera fulgurant. Esteu a l'aguait!! Ja saben: 'Si parpadean, se lo van a perder!!!!'

16:15 Cinema de mentida.

'Mentiroso compulsivo'

Jim Carrey interpreta un advocat que no pot parar de dir mentides. La millor escena de la pel·lícula ve quan li encarreguen redactar els punts de compromís de l'entitat envers l'empleat. No té pèrdua (és que hi ha algú que se'l cregui?? Què il·lús!!!).

18:05 El club de la comedia.

Seguretat de la informació. Hi havia una vegada una informació tan segura, tan segura, tan segura, que no hi havia ningú que fós capaç de poder-hi accedir!!! Jua jua jua!!!

19:00 Yo soy Bea.

La que me la menea. Aquesta història ja es repeteix masses vegades. Si ets el patito o la patita fea, ho tens més xungo que si ets el patito o la patita guapa. La gent guapa té un tracte de favor, agradi o no. Això sí, ningú ho reconeixerà!!! Punyeta, haurem de tornar a emetre 'Cambio radical', a veure si ens posen mamella!!! (Per cert, endevinalla antiga: qué le dice un pollo a un pato?... Solució al final).

20:05 Cinema sota pressió.

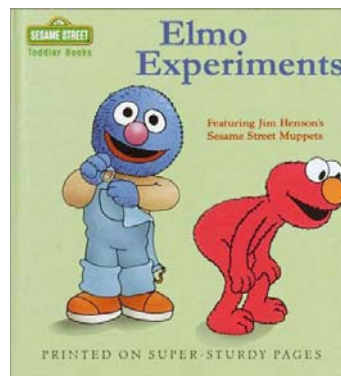
'En el punto de mira'

A oficines, masses vegades estem sota 'el punto de mira'. No paren de pressionar-nos, no paren d'estrènyer-nos, i al final, rebentarem!!! Ei, afluixeu una mica, que no cal que ens poseu la mà al coll per a que treballem com sempre!!!

21:45 Pinícula marrana.

'Sexo en Tarrasork'

La protagonista d'aquesta comedieta és Carrie, una petarda tirant a lletja que es pensa que és tan guapa que pot fer anar a tothom de cul. Al final, tot li surt precisament com el cul, ja que la gent el que fa és deixar-la de banda. Si coneixeu alguna Carrie a l'entitat, aparteu-vos, que les petardes exploten!!!!

I a la nova temporada de Barrio Sésamo, els nens aprendran com serà la seva vida laboral